

Juho Netsäinen on poissa

Elokuun neljäntenä päivänä saimme surusanoman. Repolan poika **Juho Netsäinen** oli saanut kutsun tuonilmaisiin. Hän oli syntynyt Repolassa 15.10.1910 josta monien vaiheiden jälkeen Lieksan ja Kajaanin kautta tuli työhön Kemin Veitsiluodon tehtaille. Sodat käytyään Juho siirtyi Veitsiluodon metsäosastolle Rovaniemelle jossa hän myös työskenteli Lapin ortodoksisen seurakunnan useissa luottamustehtävissä.

Juho koki karjalaisena maailman myllerrykset, Repola oli hänelle koko elämänsä ajan rakastettu kiintopiste. Hän seurasi innolla synnyinseutunsa historiaa ja nykypäivää. Hän oli sta-

rikka mitä parhaimmassa merkityksessä, osallistuen monella tapaa karjalaisten rientoihin, niin Rovaniemellä ollessaan kuin myös Kemissä. Hänet tunnettiin urheilumiehenä, Veitsiluodon Vastus oli hänen seuransa ja sydäntään lähellä.

Ollos iäti muistettu sinä autuaalliseen kuolonuneen nukkunut heimoveljemme Juho. - mt

Keminmaan kaunis juhla hautausmaalla

Elokuun viimeinen päivä ja vettä ilmassa, Kp Oulun Metropoliitta **Panteleimonin** pitäisi pyhittää hautausmaalla muistoristi ja toimittaa vainajien muistopalvelus. Mitä siitä tulee, kun vettä lotisee jo aamusta? No Ylähäini on, kuten kaikki tietävät, aina karjalaisten puolella. Ja niin nyt-

kin. Kuin rukoiltuna taivaan tumma esirippu vetäytyy syrjään ja vienalaisortodoksien kaunis hautausmaaosa kimaltaa suven viimeisen päivän auringon valossa. Muistelijoita on pienehkö joukko paikalla, osa tullut jopa Lahdesta asti, on myös heitä joiden omaiset lepäävät kauniin puolukkavarvikon alla, risti seisoo pystyssä kuin siellä Karjalan kalmoilla.

Isä esipaimenen ja papiston veisut soivat kauniisti sinisen taivaan alla, hetki on harras ja muisteluksia kauaksi kantava. Lieneekö ensimmäinen kerta kun

tuolla noin kahden aarin kooisella hauta-alueella toimitetaan muistopalvelus. Vielä onneksi on heitä jotka muistavat joitakin haudoissa lepääviä vainajia, ihmetellään liekö suuren Ylähäisen johdatusta, että he lepäävät näin pienellä alueella. Tänään se on oikein kaunis osa Keminmaan seurakunnan hautausmaasta.

Hautausmaatilaisuuden jälkeen oli Keminmaan seurakuntakeskuksessa pienimuotoinen mutta vaikuttava juhla. Jälkeenpäin on mukava kuulla, että tuo kookas muistoristi puhuttelee kaikkia jotka hautausmaalla vaeltavat. Olkaa iäti muistettut te jotka lepäätte siellä puolukkavarvikon alla.

Kiitokset kaikille heille jotka ovat olleet myötävaikuttamassa tuon kaikkia puhuttelevan muistoristin pystytyksessä. -mt

Yrjö Tabunov palkittiin kirjoituskilpailussa

Kuujärven lyydiläinen **Yrjö (Georgij) Tabunov** sai keväällä Karjalan Kielen Seuran kirjoituskilpailun proosasarjan kolmannen palkinnon. Rahapalkinto ja kunniakirja ilahduttivat saajaa silminnähden. Ja ne kannustavat kirjoittamiseen. On toinenkin ilonaihe: Yrjö on saanut kerrostalosta yksiön asuttavakseen. Nyt ei ole lämmityshuolia, ei vedenkantoa.

Kirjoituksia pöytälaatikossa

Yrjö Tabunov on ensimmäinen lyydi, johon tutustuin käydessäni Kuujärvellä ensimmäistä kertaa joulukuussa 2003. Hän poikkesi tuttavansa luo meitä suomalaisia tapaamaan. Enhän toki malttanut olla haastatteleminen lyydi kuulosti. Siitä alkoi tuttavuutemme – ei käyntiä Kuujärvellä, etten Yrjöä juttutaisi.

Pian minulle selvisi, että Yrjö yksinäisyydessään kirjoittelee pöytälaatikkoon. Hän kirjoittaa lyydin kieltä kyrillisin kirjaimin, joten ihan akka tekstistä ei selkoa saa. On hän antanut tekstejään tutkijoille niin Suomeen kuin Petroskoihin.

Karjalan Kielen Seuran ry:n julistettua kirjoituskilpailun esittelin sen Kuujärvellä myös Yrjö Tabunoville. Pyysin häntä kirjoittamaan tai etsimään pöytälaatikosta työhön liittyviä tekstejä. Heti Yrjö vastasi: on minulla sellaisia kirjoituksia. Aikanaan tuli paksu kirje seuran sihteerille.

Kilpailuun tulleet parhaat tekstit julkaistiin kirjaseinä 'Ruado – karjalazed mustellah'. Yrjön toive toteutui: hänen tekstejään on painettuna luettavissa: "Haravan siätes ei pida suur't nerod. Koivus lohkaata pala i siäta kutt nimitetäze haravan sel'gaane. Edel harava

Yrjö Tabunov ei ole enää vain pöytälaatikkokirjoittaja.

siätihe kodiš. Haravan siäta pidij maltta d'oga miehelle ken kutt maltuu, olij i mugomijd miehijd kell ei olnu ni mihe nerod."

Pojan tytär lyydin toivona

Yrjön pojan tytär Valentina Tabunova opiskelee Petroskoin yliopistossa karjalan kieltä. Yliopistossa ei ole lyydin opetusta, koska tästä kielestä kiinnostuneita Valentinan lisäksi on vain kuujärveläinen Veronika Pahomova – edesmenneen Väinö Pahomovin pojan tytär. Mutta nämä tytöt ovat oppineet kieltä isovanhemmiltaan ja puhuvat myös isiensä kanssa lyydiä. Valentina ja Veronika muuttivat Yrjön kilpailutekstit latinalaisille kirjaimille kirjaan painamista varten. Yrjö auttaa taloudellisesti opiskelevaa vunutksaansa ja puhuu Valjasta lämmöllä. Lapsenlapsen kieliopinnot ovat selvästi isoisän sydäntä lähellä. Kirjan Yrjö on jo saanut ja sitä kuulemma ihmetellen lueskelee.

Yrjö Tabunov on esimerkillinen kulttuurinsa edustaja. Vielä iäkkäänäkin hän ponnistelee kielen säilymiseksi.

MARJUKKA PATRAKKA